

Sereno è

Vybral  
a sestavil  
Ivo Letov

Hudba a texty:  
Enrico Riccardi — Luigi Albertelli

Když Drupi vstoupil 3. března 1978 do Sportovní haly v Karviné, aby tu uskutečnil svůj první celovečerní koncert v Československu, řekl pořadatelům koncertu poněkud rozpačitě: „Myslíte, že přijdou lidi? . . . Vždyť mě tu v Československu nikdo nezná . . .“

Za chvíli bylo ve Sportovní hale 12 000 lidí — byla vyprodána do posledního místa. Při „Sereno è“ lidé vstali a při „Sambariu“ stoupili v zadních řadách svým kolegům na ramena a zpívali refrén s Drupim. Úspěch, který v hostování zahraničních zpěváků u nás stěží najde obdoby. Podobná situace se totiž opakovala v Gottwaldově, Hradci Králové, Teplících i dvakrát v pražské Lucerně. A tak Drupi pochopil, že jej v Československu známe, především díky práci českých zpěváků-kolegů, kteří interpretací „Sereno è“ (Je jaká je), „Sambario“ (Málokdo ví) i „Piccola e fragile“ připravili půdu k jeho úspěchu. Drupi také nezapomněl Karlu Gottovi, Haně Zagorové i Felixovi Slováčkovi na každém koncertu veřejně poděkovat.

Drupihovo pěvecké kariéru není dlouhá — narozen 10. srpna 1947 v chudinské čtvrti Pavie v rodině bývalého partyzána Anelliho, získal výuční list jako instalatér. Občanské jméno Gianpiero Anelli však odložil již po prvním pěveckém úspěchu v dětské hudební komedii, v níž hrál roli skřítky — štěňátka „DRROOPY“. Následovala angažmá v přímořských klubech a kavárnách, kde byl v roce 1972 objeven skladatelským teamem Riccardi-Albertelli a zanedlouho vyslán gramofonovou firmou Ricordi na Festival italské písně v San Remu 1973. Píseň „Vado via“ v jeho podání skončila na posledním místě. V následujícím roce se však tato píseň stala nejúspěšnější písní a přinesla Drupimu pozvání k zájezdům po celé Evropě i do anglického televizního programu s Paulem McCartneyem a Tomem Jonesem. A k překvapení zavedených hvězd byl Drupi vyhodnocen jako nejoblíbenější zpěvák Itálie za rok 1974.

O rok později vycházely Drupihovo první dlouhohrající desky — kromě zmíněného



STRANA 1

**VADO VIA** (Můj sen je touha žít)  
**RIMANI** (Zůstaň)  
**PICCOLA E FRAGILE** (Malá, křehká)  
**MILLE LIRE** (Tisíc lir)  
**INSIEME NOI** (Spolu)

STRANA 2

**SERENO È** (Je jaká je)  
**SOTTO LA TENDA** (Ve stanu)  
**DUE** (My dva)  
**IO STO BENE INSIEME A TE**  
(Je mi s tebou dobře)  
**SAMBARIO** (Málokdo ví)

**DRUPI**

Odpovědný redaktor Miroslav Černý  
(V licenci firmy DISCHI RICORDI, Itálie)

© Ivo Letov  
Cover © Stanislav Dvorský 1978  
Photography © Zdislav Růžička 1978  
Odpovědná redaktorka obalu Jaroslava Němcová



„Vado via“, na nich uvedl baladu o křehké, ale silné dívce „Piccola e fragile“, sugestivní „Serenò è“ aj. Zejména z první písně byl celoevropský hit a k úžasu italské veřejnosti se pavijský instalatér Drupi stal znovu v roce 1975 italským zpěvákem č. 1.

V roce 1976 napsala autorská dvojice E. Riccardi — L. Albertelli pro Drupiho snad nejkrásnější milostné vyznání italské písňové literatury — „Due“. Drupi se s ním však nevypravil do San Rema, ale na soutěž Festivalbar do antické arény ve Veroně. Z rukou 35 000 hlasujících diváků pak v tomto prostředí, přímo na gladiátorském písku převzal zlatý pohár vítěze.

Po tomto úspěchu se Drupi ještě jednou pokusil o úspěch v sanremské ruletě — skvělé „Sambario“ však opět do finále neprošlo. A jako v roce 1973 „Vado via“, tak i v roce 1977 se „Sambario“, vzdor verdiktu poroty, stalo nejúspěšnější písní festivalu. Tolik k Drupiho krátké, ale závratné kariéře, která mu získala mnoho popularity a příznivců i v Československu. Drupiho cesty vedly na Bratislavskou lyru (1977), turné po Československu (1978), Berlínský pořad „Ein Kessel Buntes“ (1978), na festival v Sopotech (1978), do Belgie, Švýcarska, NSR, Kanady atd. atd. Naše dlouhohrající deska je skutečným průřezem Drupiho pěvecké kariéry — zachycuje nejúspěšnější melodie ze všech čtyř dlouhohrajících desek, které vyšly do roku 1977. „Vado via“, dramatickou píseň o rozchodu dvou milenců, úsměvně ironizující „Piccola e fragile“ i nejúspěšnější „československou“ Drupiho píseň „Serenò è“, „Due“ a diskotékové „Sambario“ i některé méně známé písně zabývající se situací dnešní Itálie. Dravá a kritická „Mille lire“, s problémem devalvace liry, „lo sto bene insieme a te“ odrážející problém odcizení lidí v moderní společnosti a řadu dalších.

Zaposlouchejte se do Drupiho písní, melancholických, radostných i protestujících, které svou mozaikou vytvářejí skutečný portrét zpěváka Drupiho.